

'Shadow a **professional** before choosing a specialization' ²⁸

AD VALVAS

JAARGANG 72 OKTOBER 2024
VOLUME 72 OCTOBER 2024

ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN DE VRIJE UNIVERSITEIT

Hoe student
Anton Jasper
de VU voor de
Raad van State
sleept en wint ¹²

oudheidkunde

Jona Lending:

'De universiteit is een zeer
conservatieve instelling' ⁸

healthcare

A predictive AI model
might be able to help out
during surgery ²⁴

Topprestatiecoördinator
P6-7

Brechje Tijssen begeleidt studenten die studie met topsport of een culturele topprestatie combineren.

‘De universiteit is een circus’
P8-10

Onderzoekers doen kunstjes waarvan ze denken dat het geld oplevert, stelt oudheidkundige **Jona Lendering** in zijn nieuwe boek. “De universiteit is een zeer conservatieve instelling.”

Hoe erg is het muizenprobleem?
P16-17

Na een aantal rustige muizenjaren is de overlast van nu vergelijkbaar met die van **voor de coronapandemie**.

COVER

Onderwijs

Na tien maanden procederen en een hoger beroep bij de Raad van State krijgt rechtenstudent **Anton Jasper** gelijk van de rechter: de VU handelde onrechtmatig bij een tentamen Contractenrecht. (p12-15)

COVERFOTO
Mitzie Samuels

Campus

Bij de **afdeling Strafrecht** heerste jarenlang een onveilige werksfeer: op allerlei manieren werd mensen het werken onmogelijk gemaakt zodat ze uiteindelijk zelf vertrokken. Dat was bekend bij de decaan, klachtencommissies, vertrouwenspersonen, HRM, het college van bestuur en uiteindelijk ook bij de Raad van Toezicht. (p11)

Volg ons op Twitter
[@advalvas_vu](#)
en Instagram
[@advalvas](#)

Plain grass is not green enough
P22-23

Computer Science student **Maria Stivala** decided to push aside the imposter syndrome, and is now the new head of the Green Office.

Healthcare
P24-27

Surgeons at Amsterdam UMC will be the first in the world to test a **predictive AI model** during surgery.

‘Shadow a professional before choosing a specialization’
P28-29

Psychology lecturer **Guldan Turgut** thinks universities often lack the connection with practical work experience.

AD VALVAS

ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN DE VRIJE UNIVERSITEIT
JAARGANG 72 #2 / OKTOBER 2024
INDEPENDENT MAGAZINE OF VU AMSTERDAM
VOLUME 72 #2 / OKTOBER, 2024

- 4 **OPINIE**
René Bekkers
Academici zijn chronisch verslaafd
- 5 **WISSELCOLUMN**
Maurice Crul
Kwetsende uitingen opbergen
- 18 **XXL**
Schwalbe?
- 20 **COLOFON**
- 21 **WEBSITE**
Nieuws *News*
- 31 **BLOG USC**
Marko Daraboš
I don't live at VU
- 32 **ONDERNEMINGSRAAD**
- 34 **CULTUUR**
Rialto / Sportcentrum
Griffioen / Restaurant
- 36 **WOUT & DIDO**

PEFC-gecertificeerd
Het papier voor dit magazine
komt uit duurzaam beheerde
bossen en gecontroleerde
bronnen
pefc.nl
PEFC/30-31-151

Boe

De VU-medewerkers die de Escaperoom van het VU Education Lab volbrachten, vonden aan de andere kant van de deur geen juichend onthaal, maar een loungend skelet.

KOFFIECORNER NU-GEBOUW, TWEDE VERDIEPING, 26 SEPTEMBER 2024, 19.59

FOTO PETER GERRITSEN

Academici zijn chronisch verslaafd

De citatietellingen, impactfactoren en beurscompetities zijn fnuikend. Het wordt hoog tijd dat we voor kwaliteit kiezen, en het competitieve systeem achter ons laten.

DOOR RENÉ BEKKERS
ILLUSTRATIE BAS VAN DER SCHOT

F Zorgpark Nieuwe Kansen' staat er op het gerenoveerde kantoorgebouw waar de opvang voor verslaafden is gevestigd. Ik fiets erlangs op weg naar het station. Alsof het een boodschap is aan voorbijgangers: kom bij ons.

Ik bedenk dat die 'Nieuwe Kansen' eigenlijk op het kantoorgebouw zouden moeten staan waar ik nu heen ga. De universiteit is namelijk ook chronisch verslaafd. Aan schaarse onderzoeksfinanciering, omdat talentvolle medewerkers door de toegenomen aantallen studenten steeds minder aan onderzoek toekomen. Aan buitenlandse studenten, omdat die de beste kansen bieden op groei van het aantal studenten. Aan scores met publicaties in Engelstalige tijdschriften, omdat die de kansen op schaarse onderzoeksfinanciering verhogen. Allemaal heel begrijpelijk, als de

dealer – de overheid – de verslaving in stand houdt. Op mijn eigen afdeling valt het wel mee, maar je kunt er niet aan ontkomen. Zonder toename van het aantal studenten krijg je minder financiering. Zonder publicaties krijg je minder tijd voor onderzoek. Zonder beurzen nemen je kansen op financiering voor onderzoek alleen maar af. We hebben een integrale benadering nodig om die cirkels te doorbreken. Precies zoals het Zorgpark Nieuwe Kansen belooft. Zal ik solliciteren voor een functie in het zorgteam voor de wetenschap? In de zomervakantie keek ik af en toe op LinkedIn en zag de blijdschap van collega's met hun duizendste citatie. Tweedegraads connecties vierden hun zoveelste geaccepteerde artikel in een zogenaamd toptijdschrift. De afdeling Persvoorlichting van de universiteit maakte een jaloersmakend lijstje van het aantal beurzen dat we

binnen hadden gesleept in de laatste ronde van een competitie bij de onderzoeksfinancier van Nederland, waar ik zelf ook op stond. Ik dacht: hou toch op met die onzin. Het gaat niet om de kwantiteit van onze output, of de glans van een hoge ranking van het tijdschrift dat je onderzoek heeft gepubliceerd. Het gaat erom hoe degelijk het onderzoek is. Of het stand houdt als anderen het proberen te herhalen. Of het geen toevalstreffers zijn. Maar ik hield me in en reageerde niet.

Nu heb ik makkelijk praten. De tijd dat ik zelf verslaafd was aan citatietellingen, impactfactoren en beurscompetities ligt al een tijd achter me. Ik heb de citaties, toppublicaties en beurzen niet meer nodig om mijn plek op de universiteit te behouden. Maar ik kan wel proberen het goede voorbeeld te geven en de scherpe kantjes van de afvalrace voor jongelingen af te halen. Ik kan in selectieprocedures pleiten voor kwaliteit in plaats van kwantiteit. Mensen die degelijk werk doen het voordeel geven in plaats van luidruchtige veelpubliceerders. Ik kan in beoordelingscommissies wijzen op de nadelen van het competitieve systeem, en de criteria voor nieuw personeel in vacatureteksten proberen te veranderen.

Er hangen grote donderwolken boven de universiteiten. Het nieuwe kabinet heeft grote bezuinigingen aangekondigd op de wetenschap. Je had het kunnen zien aankomen, met een coalitie gebouwd op misinformatie en strategisch negeren van feiten en cijfers. Maar nu is het zoals het is. Een stuwmeer aan jonge wetenschappers staat klaar om gedesillusioneerd te worden bij gebrek aan perspectief en aan beloning voor wat echt belangrijk is.

René Bekkers is hoogleraar filantropie aan de Vrije Universiteit.

Reageren? Mail naar redactie.advalvas@vu.nl.

Kwetsende uitingen opbergen

Maurice Crul hoogleraar onderwijs en diversiteit

Oud-decaan en voormalig chief diversity officer van de VU, Ruard Ganzevoort, is nu voorzitter van de Adviescommissie Gevoelige Samenwerkingsverbanden van de Erasmus Universiteit. In een interview sprak hij klare taal: 'We zien in allerlei onderzoeken en internationale uitspraken dat het risico op mensenrechtenschendingen in Gaza op dit moment groot zijn. Mensenrechtenschendingen druisen in tegen de kernwaarden van onze universiteit. Daarom moeten we voorkomen dat de universiteit, op welke manier dan ook, bij mensenrechtenschendingen betrokken raakt.'

Erasmus Universiteit Rotterdam heeft deze zomer haar huiswerk gedaan. De VU heeft ook niet stilgezeten. Zij stelde een document op van maar liefst zes pagina's met de intrigerende titel 'Interne instructie in geval van verstoring bij activiteiten op campus'. Ik stel mij voor dat een VU-beleidsambtenaar ergens op een zonnig terras zijn fantasie de vrije loop heeft gelaten, geheel ongehinderd door enig besef van grondwettelijke vrijheden. Ik citeer uit het stuk, omdat u het anders niet gelooft: 'Wanneer een deelnemer tijdens de bijeenkomst een uiting toont die als kwetsend of provocerend kan worden ervaren

(bijvoorbeeld een vlag, bord, of kleding met uitingen), wordt de volgende aanpak aanbevolen.' Vooral dat *kan worden ervaren* is nogal een breed begrip en kent natuurlijk juridisch geen enkele grond. Het document stelt vervolgens dat de moderator de persoon beleefd moet vragen om 'de uiting op te bergen'. Ik stel mijzelf voor in T-shirt met een opdruk die wellicht door anderen 'als kwetsend kan worden ervaren'.

Zoals we weten is dit tegenwoordig al snel het geval. Ik word dus gevraagd om de uiting 'op te bergen'. Ik ben 62 en ik denk dat niemand op de VU erop zit te wachten dat ik mijn T-shirt uittrek en mijn ontblote bovenlijf toon. Ik zal dus weigeren. Bovendien heb ik, niet onbelangrijk, het recht op vrijheid van meningsuiting. Als mijn verstoring voortduurt, zal Security worden geroepen, en als ik dan nog steeds weiger mijn T-shirt uit te trekken, wordt de politie ingeschakeld. De VU heeft een commissie in het leven geroepen om mensenrechtenschendingen in het buitenland te onderzoeken. Ik daag onze rechtenstudenten uit om te bepalen of dit document feitelijk de mensenrechten op de VU schendt.

Reageren? Mail naar redactie.advalvas@vu.nl.

Niemand op de VU zit erop te wachten dat ik mijn T-shirt uittrek

‘De langstudeerboete vind ik heel schrijnend’

DOOR EMMA SPRANGERS
FOTO PETER VALCKX

Studentendecaan en coördinator van topprestatiestudenten **Brechje Tijssen** begeleidt studenten die onderwijs op maat nodig hebben.

‘Het is niet altijd onwil, vaker weten ze niet wat mogelijk is’

Wie kloppen er bij jou aan? “Op het moment alleen studenten die een topprestatie leveren op cultureel gebied of in de sport – van juli tot oktober is mijn agenda alleen voor hen open. Maar als studentendecaan ben ik er voor alle studenten die vanwege persoonlijke omstandigheden uit de pas zijn gaan lopen.”

Wat kun je ze bieden? “We kijken vooral hoe we ze in de randvoorwaarden van het studeren kunnen helpen: het financieren van hun studie bijvoorbeeld, het verlengen van de prestatiebeurs of de diplomatermijn. In heel uitzonderlijke gevallen kunnen we voor een student bij Duwo urgentie aanvragen voor een studentenkamer, wanneer hun woonsituatie onveilig is bijvoorbeeld. Voor vragen over hun opleiding of een specifiek vak verwijzen we ze door naar de studieadviseur. En soms adviseren we studenten naar de studentenpsycholoog te gaan. We werken samen in een keten van studentbegeleiding.”

Maakt dat opdelen van de ondersteuning het niet lastig of ontmoedigend voor de student? “Dat zou kunnen. Studenten die je doorverwijst komen niet altijd aan. Toch kunnen we het beste vanuit onze eigen expertise helpen. Als studentendecaan hou ik me ook bezig met wetgeving en beleid, rondom studiefinanciering bijvoorbeeld. Als studenten gestrest bij ons binnenkomen, weten we hoe we ze kunnen opvangen. Ik heb een werkachtergrond in de GGZ, dat helpt. Maar als blijkt dat ze bijvoorbeeld een angststoornis hebben, kunnen ze beter terecht bij een expert, zoals een studentenpsycholoog. Studieadviseurs weten op hun beurt weer goed welke ruimte er is binnen de opleiding als een student een tentamen moet missen omdat ze een toernooi hebben. Die kan dan samen met de examencommissie bepalen dat er bijvoorbeeld een vervangende opdracht komt.”

Zijn docenten over het algemeen bereid studenten hierin tegemoet te komen? Sommige maatregelen betekenen misschien meer werk voor ze.

“Over het algemeen wel, hoewel het ook aan de opleiding ligt. Bij geneeskunde en bewegingswetenschappen zitten relatief veel topsporters, dus daar zijn ze er iets meer aan gewend. Het is niet altijd onwil, vaker weten ze niet wat er mogelijk is. Soms is het voldoende om een student een opdracht op een ander moment met een andere werkgroep te laten maken, of de aanwezigheidsplicht te versoepelen. Wanneer een student niet bij een tentamen kan zijn, wordt ook altijd gekeken: wat kunnen we vragen van de docent? En soms is de conclusie dan dat een student dat vak moet doorschuiven. Maar ook dan kan een student mogelijk aanspraak maken op het studentenondersteuningsfonds.”

Is er iets dat je studenten zou willen bieden wat de VU niet faciliteert?

“We krijgen vaak de vraag of hoorcolleges opgenomen kunnen worden, dat zou mooi zijn voor studenten die bijvoorbeeld op trainingskamp of op tournee zijn, maar de VU doet dat niet. Niet elke zaal is technisch uitgerust, en je hebt ook te maken met de privacy van mensen die op de opnames staan. Daarnaast zijn er ook nog steeds verschillen tussen faculteiten en opleidingen in de faciliteiten die ze bieden. Het zou mooi zijn als we van elkaar kunnen leren en deze verschillen kunnen verkleinen.”

Gaan de plannen van het nieuwe kabinet jullie hulp aan studenten bemoeilijken?

“Daar hebben we het veel over onder de studentendecanen. Zeker bij zoiets als de langstudeerboete denk ik: dat gaat studenten raken die in een situatie zitten waar ze niet per se iets aan kunnen doen. Dat vind ik heel schrijnend. We kijken nu vooral hoe we de schade beperkt kunnen houden voor de groep die al binnen de VU is. Er wordt gelukkig landelijk al gelobbyd tegen de langstudeerboete, maar we willen kijken hoe en met wie we dit gesprek binnen de VU kunnen voeren.” **AV**

Brechje Tijssen
43

2021 – heden
Studentendecaan en Coördinator Topprestatie VU

2018 – 2021
Studieadviseur en begeleider van topprestatiestudenten Faculteit der Gedrags- en Bewegingswetenschappen, VU

2015 – 2018
Docent op de HBO-opleiding Psychomotorische Therapie

2005 – 2018
Werkzaam in de GGZ als psychomotorisch therapeut

1999 – 2006
Doctoraal Bewegingswetenschappen, VU

Topprestatie-regeling

Dit jaar zijn er zo'n 130 VU-studenten die onder de topprestatieregeling vallen. Een klein percentage daarvan levert een topprestatie op cultureel gebied, het overgrote deel is topsporter. Sporters met de NOC*NSF-status krijgen meteen een topprestatiestatus, van de rest wordt de aanvraag behandeld door een commissie die maandelijks samenkomt.

‘De universiteit is een circus’

Met de oudheidkunde gaat het fantastisch, blijkt uit het boek van oudheidkundige **Jona Lendering**. Toch is hij ontevreden. ‘De universiteit is een zeer conservatieve instelling.’

TEKST EN BEELD PETER BREEDVELD

Lisette Kootker, bioarcheoloog aan de VU, laat aan de hand van het tandglazuur van opgegraven bewoners van het Nederlandse rivierengebied in de Romeinse tijd zien dat veel van hen niet afkomstig waren uit de regio. “Het illustreert dat in de oudheid dus veel massaler werd gemigreerd dan lange tijd is aangenomen”, zegt oudheidkundige Jona Lendering, tevens VU-alumnus.

De implicaties van die ontdekking zijn enorm, want als er zo massaal werd gemigreerd in de oudheid, betekent dat dat ook ideeën zich toen veel meer hebben verspreid, dat informatie een groter bereik had en dat mensen in ver van elkaar afgelegen delen van de wereld elkaar hebben beïnvloed. “Je kunt je dus niet meer beperken tot de bestudering van alleen Latijnse en Griekse teksten”, zegt Lendering. “We moeten op zijn minst ook kijken naar teksten uit onder andere het Aramese en Egyptische taalgebied, om de volledige rijkdom aan ideeën die relevant is voor de uitleg van een Griekse of een Latijnse tekst te kunnen kennen.”

Een andere doorbraak: In Duitsland zijn scherven gevonden waarop krassen stonden, maar die door de archeologen opzij waren gelegd als betekenisloos. Dat blijkt nu om Aramese graffiti te gaan. “Dat betekent dus dat er Arameesprekenden zijn geweest”, vertelt Lendering. “Ik zit gewoon te wachten tot de eerste Aramese scherf opduikt bij een Nederlandse opgraving.”

Een derde voorbeeld is de enorme invloed van artificial intelligence (AI) op de oudheidkunde. “Op dit moment wordt AI gebruikt om de Dode Zeerollen te lezen”, aldus Lendering. “Dat is heel knap onderzoek, waarbij de computer aan de hand van handschriftanalyse ontdekt dat er twee klerken aan dezelfde rol hebben gewerkt en daarbij hebben geprobeerd hun handschrift op elkaar te laten lijken.”

Pompeï en Israël

Bovenstaande ontwikkelingen beschrijft Lendering ook in zijn recentste boek *Oudheidkunde is een wetenschap*. Hij geeft er talloze voorbeelden in van enorme doorbraken die de oudheidkunde heeft gemaakt dankzij samenwerking met computerdeskundigen, biologen, klimaatdeskundigen, antropologen, taalkundigen enzovoort. Hij laat zien hoe de voortschrijdende techniek de horizon van oudheidkundigen potentieel verbreedt. Dat er daardoor sprake is van een

explosie van nieuwe data om te onderzoeken en van talloze nieuwe mogelijkheden om dat te doen.

Toch is Lendering somber. “Er zijn prachtige ontwikkelingen om mee naar buiten te treden, maar als de oudheidkunde in het nieuws komt, komt dat altijd neer op verhalen in de trant van ‘In de oudheid had je ook al massa-immigratie’ of ‘In de oudheid had je ook al klimaatverandering’, ‘In de oudheid had je ook epidemieën.’ Maar dáárover heeft de oudheidkunde, die zich baseert op weinig robuuste data, eigenlijk weinig belangwekkends te melden.”

Of er wordt een sensationalistisch verhaal van een futiele vondst gemaakt. “Pompeï wordt altijd gehypet, Israël ook. Als er in verband met de oudheid over Israël wordt geschreven, gaat het altijd over de Bijbel en nooit over archeologie, over de wetenschap erachter.”

Lendering geeft de media de schuld. “Die denken dat het publiek niet geïnteresseerd is in de echte wetenschap, dat dat alleen maar gladiatoren en spectaculaire vondsten wil, of een stoer verhaal dat ze in de oudheid slavernij hadden.” Wetenschappers plooiën zich naar die mediahypes. Ze overdrijven een vondst, zodat journalisten erover schrijven, wat gunstig is voor het aanvragen van subsidie. Lendering vergelijkt universiteiten met het circus, waar onderzoekers de kunstjes doen die ze denken dat het publiek wil, omdat dat geld oplevert. “Ze staan echter feitelijk met de rug naar het publiek. Dat wil graag weten wat ze precies doen, hoe ze wetenschap bedrijven. Nederlandse musea leggen dat ook niet uit, waardoor ze internationaal een beetje achterlopen. In München is in april een museum heropend dat drie van de elf zalen benut om te vertellen wat oudheidkundigen doen en waar archeologie toe dient.”

Het beantwoorden van de vraag naar verdieping is volgens Lendering ook een kwestie van overleven in het huidige politieke landschap. “De VVD heeft al jaren geleden ontdekt dat trappen tegen de geesteswetenschappen publicitair handig is. Als oudheidkundige zou ik beginnen met uitleggen wat ik aan het doen ben.”

Theologen doen dat volgens hem wel goed. “Ik kom net van het Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap terug, dat een symposium had over ecokritiek, over wat de Bijbel te zeggen heeft over duurzaamheid en ecologische vraagstukken. En hier aan de VU zit hoogleraar hermeneutiek, Arie Zwiep, die twee verschrikkelijk goede boeken heeft geschreven over

‘Als oudheidkundige zou ik beginnen met uitleggen wat ik aan het doen ben’

Lendering: ‘Ik zou weer terug willen naar een kleinere, elitaire universiteit waar wetenschap wordt bedreven’

de uitleg van oude culturen. Waarom kunnen classici en archeologen niet zo'n boek maken?"

Te klein denken

Zelf heeft Lendering een populaire website over oudheidkunde, Mainzer Beobachter, waarop hij ook uitlegt hoe oudheidkundigen weten wat ze weten. "Ik beantwoord zo'n 30 vragen per dag, dus zo'n 10.000 per jaar, van allerlei mensen. Ik denk dat ik dus wel een goed beeld heb van de publieksvraag, en dat is zeer vaak een vraag naar verdieping. Ik denk dat ik de door de universiteiten en musea verwaarloosde sleutelgroep bereik."

Daarom heeft Lendering *Oudheidkunde is een wetenschap* geschreven. Met als ondertitel: *En dat mag je ook best eens uitleggen*. Hij heeft het móeten schrijven, zegt hij, want er wordt volgens hem op de universiteit wel veel gepraat over valorisatie, het overbrengen van wetenschappelijke kennis aan het publiek, "maar als valorisatie echt zou bestaan aan de universiteit, zou ik dit boek hebben kunnen lezen in plaats van schrijven."

En hoewel zijn boek vol voorbeelden staat van geslaagde wetenschappelijke innovatie, wordt het potentieel niet waar gemaakt.

"Dat komt door slechte interdisciplinaire samenwerking. Het blijft altijd op klein niveau en wordt niet breder toegepast. Ik krijg weleens mail van classici die schrijven dat ze zich niet bezighouden met DNA-onderzoek, omdat ze zich concentreren op het bestuderen van oude teksten. Maar juist de interpretatie van die teksten verandert, nu steeds duidelijker wordt hoe mobiel ideeën zijn geweest. Voeg verdorie Aramees toe aan je curriculum, desnoods in vertaling. Er wordt te klein gedacht."

Veel wetenschappers die hij spreekt, werpen tegen dat ze wel degelijk interdisciplinair zijn. Dat interdisciplinariteit zelfs een voorwaarde is om onderzoek gefinancierd te krijgen. "Maar dat komt er vaak op neer dat ze één keer samen een artikel schrijven om het hokje bij 'interdisciplinariteit' aan te kunnen vinken bij een subsidieaanvraag", broemt Lendering. "Wat we niet hebben, is een gezamenlijke nota van relevante onderzoeksscholen over de vormen van samenwerking waaraan de samenleving het meeste heeft. En zolang die er niet is, is iedere opmerking over interdisciplinariteit volstrekt gratuit."

Conservatieve universiteit

Volgens Lendering kijken oudheidkundigen dus onvoldoende naar het publiek en naar hun collega's. "De universiteiten maken, althans bij de voorlichting en het onderzoek, feitelijk onderscheid tussen de oudheid volgens classici en de oudheid volgens archeologen", zegt hij. "Ik denk dat een archeoloog die mijn boek leest van de helft van de hoofd-

stukken zal zeggen: *Dit is niet mijn vak*. Een classicus die het boek leest zal dat van een derde van de hoofdstukken zeggen. Maar in de voorlichting – en ik schrijf voor het grote publiek – is de oudheid een éénheid.

Er moet dus meer worden samengewerkt. Tussen oudheidkundigen onderling en tussen alfa- en bètawetenschappers. "Hier ligt een zee voor oudheidkundigen open, maar ze bezelen haar niet", zegt Lendering. "Of een betere beeldspraak is dat de kooi openstaat, maar de vogel niet vliegen wil. De bioarcheologen hebben voor de andere oudheidkundigen de kooi opengezet en de vogel is vastgelijmd of bang of te dom, misschien is dat het, maar er is iets met die vogel dat die niet vliegen wil."

"Laten we eerlijk zijn", zegt hij, "De universiteit is een zeer conservatieve en af en toe zelfs reactionaire instelling. De structuur ervan is gewoon middeleeuws." Niet dat hij dat per se een nadeel vindt. "Ik ben zelf conservatief genoeg om daar de waarde van te herkennen. Je moet als universiteit bijvoorbeeld niet met elke wind meewaaien. En ik zou zelfs weer terug willen naar een kleinere, elitaire universiteit waar niet 350.000 studenten zitten die in vier jaar naar een diploma worden geloodst, maar waar wetenschap wordt bedreven, daarin ben ik zelfs heel reactionair."

Maar wat de wetenschappelijke vernieuwingen betreft en het verbreden van die horizon, moet de universiteit van hem progressiever zijn.

Meer koffie drinken met elkaar

Het diepste probleem is volgens hem dat wetenschappers uit verschillende disciplines te weinig koffie met elkaar drinken. "Men komt elkaar niet tegen. Voor dit boek heb ik met veertig verschillende wetenschappers gesproken. Dus ik heb veertig keer privécollege gehad, met nazorg in de vorm van e-mail. Daar leer ik steeds heel veel van. Van mijn studietijd, een eeuw geleden natuurlijk, herinner ik me ook dat we het meest leerden als we uit de leeszaal kwamen en met elkaar koffie dronken. Zo van: Wat heb jij nu gelezen, waar ben jij mee bezig? Dat gebeurt niet meer, mensen ontmoeten elkaar niet meer. Dat is een infrastructuur die aan de academie zou moeten worden teruggebracht." AV

Jona Lendering, *Oudheidkunde is een wetenschap, en dat mag je ook best eens uitleggen*, uitgeverij Omniboek Utrecht, december 2023, 192 pagina's

Waarom greep er niemand in bij Rechten?

Bij de afdeling Strafrecht heerste jarenlang een onveilige werksfeer: op allerlei manieren werd mensen het werken onmogelijk gemaakt zodat ze uiteindelijk zelf vertrokken. Dat was bekend bij de decaan, klachtencommissies, vertrouwenspersonen, HRM, het college van bestuur en uiteindelijk ook bij de Raad van Toezicht. De belangrijkste vraag blijft hoe dit zo lang kon doorgaan.

DOOR WELMOED VISSER
ILLUSTRATIE BEREND VONK

Universitair hoofddocent Klaas Rozemond is een van de slachtoffers. Het begint met een anonieme klacht tegen hem in het najaar van 2022. Hij zou zich mogelijk schadelijk hebben gedragen tegenover jongere collega's. Daar komen voorjaar 2023 waarnemingen bij van verbale agressie. Het curieuze is dat die waarnemingen gedaan zijn op bijeenkomsten waar Rozemond aantoonbaar niet is geweest. Hij tekent protest aan, maar daar wordt niets mee gedaan. Wel krijgt Rozemond op basis van deze waarnemingen een officiële waarschuwing van de directeur bedrijfsvoering en moet hij een 'verbetertraject' in. Rozemond is niet de eerste die bij Rechten op vreemde wijze in conflicten verzeild raakt met de leidinggevenden van de afdeling en de faculteit. Hij is ook niet de eerste die uiteindelijk om die

reden vertrekt. Maar hij is wél de eerste die de strijd niet opgeeft. Hij vindt dat de waarheid boven tafel moet komen in het belang van zijn oud-collega's en de hele academische wereld. Als de geschillencommissie van de VU niet thuis geeft, stapt hij naar het college van bestuur en daarna naar de Raad van Toezicht. Die stellen een onderzoek in. De conclusies liegen er niet om. Er is sprake van gebrekkig leiderschap en het langdurig disfunctioneren van met name één bestuurder. Toch concludeert de raad dat het hier niet om een misstand gaat en gebeurt er verder niets. Het onderzoek blijft vertrouwelijk en wordt niet verder verspreid. Daarop stapt Rozemond met zijn hele dossier naar het Huis voor Klokkenluiders, de Orde van Advocaten (een van de betrokken leidinggevenden werkt ook als advocaat) en naar *Ad Valvas*. De zaken bij het Huis voor Klokkenluiders en de Orde van Advocaten lopen nog. *Ad Valvas* besloot erin te duiken en publiceerde op 16 september online een reconstructie.

Hieronder volgen citaten uit reacties op het artikel 'Hoe ze bij Rechten mensen eruit werkten'.

Wat heftig om te lezen. Vandaar dat alle goede intelligente en bekwame docenten verdwijnen bij onze faculteit. Klaas Rozemond is een geweldige professor met intellect, passie en kennis voor het vak. Helaas daalt het niveau van collegegeven met het verdwijnen van zulke belangrijke docenten.

Anonieme student

Wat een goed artikel. En wat ongelooflijk goed dat het er is gekomen! Complimenten aan iedereen die eraan meewerkte en natuurlijk aan auteur Welmoed Visser. Ik laat het hierbij. Ook al hebben oud-minister Dijkgraaf en oud-VU-rector Vinod Subramaniam gesteld dat het onwenselijk is als er op zaken van sociale onveiligheid een geheimhoudingsverplichting rust.

Rianne Lindhout

Heel dapper en goed dat Klaas Rozemond deze acties onderneemt. Hoed af!

Richard Korver

In de zestien maanden sinds mijn melding en signalering van de misstanden door de centrale vertrouwenspersoon heeft het CvB niets ondernomen om daaraan een eind te maken. Dat staat expliciet in het rapport van Bezemer & Schubad: 'hogere echelons' (lees: het faculteitsbestuur en het CvB) grepen niet in en daardoor had de sociale onveiligheid binnen de rechtenfaculteit een 'systematisch karakter'.

Klaas Rozemond

Lees het hele artikel **Hoe ze bij Rechten mensen eruit werkten** en de volledige reacties op: advalvas.vu.nl/campus-cultuur/hoezebijrechten-mensen-eruit-werkten/

'Voeg verdorie Aramees toe aan je curriculum, desnoods in vertaling'

'De structuur van de universiteit is gewoon middeleeuws'

Hoe student Anton Jasper de VU voor de Raad van State sleept en wint

Na tien maanden procederen en een hoger beroep bij de Raad van State krijgt rechtenstudent **Anton Jasper** gelijk van de rechter: de VU handelde onrechtmatig bij een tentamen Contractenrecht.

DOOR BRYCE BENDA
FOTO MITZIE SAMUELS

Het is 30 augustus 2023 als rechtenstudent Anton Jasper een mail krijgt van de vakcoördinator met een verrassende boodschap: voortaan zijn studenten van het vak contractenrecht verplicht om een digitale wettenbundel te gebruiken tijdens tentamens. De digitale versie vervangt de papieren wettenbundel – een lijvig boekwerk van zo'n 6.000 pagina's – waaraan studenten markeringen en tabjes met verwijzingen mogen toevoegen. “Die verwijzingen helpen om de casussen uit te werken die in de wettenbundel beschreven staan”, legt Jasper uit. “Bij de digitale variant kregen wij niet de mogelijkheid om tabjes en onderstrepingen aan te brengen, wat een wereld van verschil is.” Voor Jasper is het gebruik van een gemarkeerde papieren wettenbundel extra belangrijk, omdat hij ernstige dyslexie heeft. Omdat studenten volgens het examenreglement recht hebben op het gebruik van een gemarkeerde wettenbundel, verzoekt Jasper de examencommissie om het besluit terug te draaien.

Wanneer de commissie zijn verzoek afwijst, besluit Jasper naar het College van Beroep voor de Examens te stappen. Het college stelt hem op 12 december in het gelijk: met de digitale bundels is op zich niets mis, maar Jasper heeft ‘ten onrechte niet de mogelijkheid gekregen om in de bundels tabjes met juncto's, onderstrepingen en markeringen aan te brengen’. Het college oordeelt dat de examencommissie studenten bij de reguliere herkansing wél de mogelijkheid moet bieden om gemarkeerde bundels te gebruiken.

Schikkingsgesprek

Eind goed, al goed, zou je denken. Maar waar Jasper ervan uitgaat dat hij en zijn medestudenten een extra herkansing krijgen – ter vervanging van het eerste, foutieve tentamen – blijkt dat in de praktijk alles behalve vanzelfsprekend. Na de uitspraak van het college ontvangen Jasper en een aantal medestudenten een uitnodiging van de examencommissie voor een schikkingsgesprek. En dat gesprek verloopt volgens Jasper op een vreemde manier. “Alleen de secretaris examencommissie was aanwezig bij het gesprek, dat binnen twee minuten klaar was. Zij gaf ons de indruk dat er een extra herkansing zou komen. Maar een paar dagen later besloot de gehele examencommissie ineens dat er geen extra herkansing kwam.”

Gewapend met handtekeningen van 22 medestudenten stapt Jasper opnieuw naar het College van Beroep voor de Examens. Dat loopt uit op een fiasco: het college verklaart Jaspers beroep als ongegrond. Ondanks dat het eerste tentamen niet volgens de regels gebeurde, was het volgens het college toch rechtmatig. Het orgaan oordeelt dat de VU niet verplicht is om een extra herkansing aan te bieden en dat de universiteit voldoende handelde door papieren wettenbundels bij de reguliere herkansing toe te staan.

Hoger beroep

Jasper weigert de handdoek in de ring te gooien en zet vol in op zijn laatste strohalm: een hoger beroep bij de Raad van State. Die vernietigt op 7 augustus de beslissing van het College van Beroep voor de Examens en stelt Jasper volledig in het gelijk. Jasper: “Ik was heel blij, ook omdat ik de uitspraak vlak voor de publicatie ontving. Ik wist dat het onder studenten als een lopend vuurtje zou rondgaan.” Volgens de raad is het eerste tentamen niet geldig, omdat ‘Jasper bij het tentamen Contractenrecht op 27 oktober 2023 geen gebruik mocht maken van een gemarkeerde bundel’. De raad oordeelt ook dat er een extra herkansing moet komen. Het College van Beroep voor de Examens heeft volgens de raad ‘ten onrechte de weigering van de examencommissie om Jasper alsnog een tweede tentamenkans te bieden, in stand gelaten.’ Om die reden moet het college de proceskosten betalen, luidt het oordeel.

Geen spijt

Waarom besloot de examencommissie, die het examenreglement zelf heeft opgesteld, om Jaspers eerste verzoek af te wijzen? “De tekst uit het reglement was toegespitst op de papieren wettenbundel en sloot niet expliciet uit dat je kon kiezen voor een andere vorm, zoals een digitale versie

‘Ik heb in totaal zeven keer moeten procederen tegen de VU en ik heb zeven keer gewonnen’

Shakiba

Iran

Assistent interne geneeskunde

'Via een voorbereidend jaar aan de VU ben ik ingestroomd in de studie geneeskunde. Zonder de hulp van het UAF was dat nooit zo snel gelukt.'

Kom in actie voor gevluchte studenten!

Wij zetten ons in voor de ontwikkeling van gevluchte studenten en professionals en hun integratie op de Nederlandse arbeidsmarkt. Dat doen we al sinds 1948. We behartigen hun belangen, geven advies en bieden begeleiding en financiële steun. Onze kennis en ervaring delen we met onderwijsinstellingen, werkgevers en gemeenten.

Het UAF helpen kan op veel manieren. Organiseer bijvoorbeeld een sponsorloop met medestudenten of doneer samen met collega's vakantiedagen. Met de opbrengst draag je bij aan kansen voor gevluchte studenten en professionals.

Kom ook in actie. Ga naar uaf.nl/actie

uaf.nl

Tentamens

Voor Jasper is het gebruik van een gemarkeerde papieren wettenbundel extra belangrijk omdat hij dyslectisch is

zonder markeringen", zegt Richard Neerhof, lid van de examencommissie. "Daarnaast hebben studenten genoeg tijd gehad om tijdens colleges met de digitale versie te oefenen. Het is geen onevenredig zware belasting, het gaat om een vaardigheidje dat je even moet leren. Bovendien is het illustratief voor hoe je later als jurist gaat werken, wat vaak met digitale wettenbundels gebeurt."

Over de keuze om geen extra herkansing toe te kennen toen Jasper daarom vroeg, zegt Neerhof het volgende: "Dat wordt een beetje juridisch-technisch. Maar in haar eerste uitspraak heeft het College van Beroep voor de Examens niet gezegd dat het eerste tentamen onrechtmatig is geweest, alleen dat we de fout moesten goedmaken door bij de reguliere herkansing een papieren wettenbundel toe te staan. Daaraan hebben we gehoor gegeven en we besloten om geen extra herkansing aan te bieden, omdat dit niet in de uitspraak van het college stond." Zou de examencommissie met de kennis van nu hetzelfde hebben gehandeld? Ja, zegt Neerhof na even nagedacht te hebben. "Het hoort wel een beetje bij dit werk. Dat je een eigen afweging maakt op basis van de regels en dat de rechter een ander oordeel heeft, het net wat anders uitlegt. Dat betekent niet dat je helemaal op het verkeerde spoor zat."

Handtekeningen verzamelen

De Raad van State oordeelt dat de examencommissie binnen twee weken een nieuwe beslissing moet nemen omtrent de herkansing. Wanneer dit niet gebeurt, besluit Jasper een petitie te starten. Hierin roept hij op dat alle studenten voor het einde van het collegejaar hun herkansing willen hebben en ze anders 826 euro colleggeld teruggeisen van de VU. Na een petitie, die 55 keer ondertekend is, komt op 28 augustus het verlossende antwoord van de examencommissie: iedere student heeft recht op een extra hertentamen. Vanwege 'logistieke beperkingen en het aantal deelnemers' vindt de herkansing naar verwachting plaats in januari 2025, bijna anderhalf jaar na het oorspronkelijke tentamen. Waarom duurt dat zo lang? "Allereerst hebben we studenten

die anders hun bachelor niet hadden gehaald vóór 1 september een extra herkansing aangeboden", zegt Neerhof. "Dat gaat om vier studenten. De overige studenten mogen het huidige collegejaar meedoen bij de reguliere tentamens van contractenrecht, die in oktober en december plaatsvinden. Om dan nog een extra hertentamen in september in te plannen voor ruim honderd studenten, dat heeft niet zo veel zin. Halen ze het tentamen tijdens die twee kansen van dit jaar niet, dan hebben ze alsnog recht om die extra kans in 2025 te verzilveren."

7 keer winnen van de VU

Het is voor Jasper niet de eerste keer dat hij een rechtszaak van de VU wint. "Ik heb in totaal zeven keer moeten procederen tegen de VU en ik heb zeven keer gewonnen. Het proces met de wettenbundels zijn er twee, dan heb ik nog drie keer moeten procederen omdat ik steeds mijn tentamens niet mocht inzien en ik kreeg in eerste instantie geen laptop toegekend terwijl ik dyslectisch ben. Tot slot heb ik bij het College van de Rechten van de Mens aangetoond dat de VU discrimineerde door mij niet toe te laten tot de bachelor criminologie." Mede door deze rechtszaken heeft Jasper, die inmiddels is afgestudeerd, een andere universiteit uitgekozen om een aan master te volgen. Hij vermoedde dat de VU pas oplossingen ging aandragen als er geld in het spel kwam. "En het proces met de wettenbundels heeft mij veel tijd gekost, ik heb er zelfs een vakantie voor moeten afzeggen. Het is namelijk best wat werk om naar de Raad van State te gaan", zegt Jasper met gevoel voor understatement.

Studievertraging

En de VU, neemt Jasper die iets kwalijk? "Ik vind dat de examencommissie met haar besluiten een groot risico op studievertraging heeft genomen. Er zijn meerdere studenten die zeggen dat ze studievertraging hebben opgelopen door dit vak. Als dat inderdaad het geval is, neem ik het de VU zeer kwalijk dat ze die schade veroorzaakt heeft." Volgens Jasper zijn er in ieder geval twee studenten die een schadeclaim kunnen indienen bij de VU vanwege studievertraging. De claim bedraagt 24.600 euro per student, het bedrag dat de letselschaderaad rekent voor één jaar studievertraging. Terugkijkend op de zaak vindt Jasper dat de VU niet redelijk gehandeld heeft. "Dit is duidelijk een tentamen geweest dat slecht georganiseerd was. We hebben weinig tijd gehad om met de digitale bundels te oefenen en twee weken voor het tentamen zijn er nog aanpassingen in aangebracht. Ik begrijp wel waarom ze digitale bundels hebben ingevoerd om fraude te bestrijden. Maar het is ons nooit duidelijk geworden waarom zij voor hun 'juridisch-technische' argument kozen, het leek wel een heilig huisje. Ik vind in ieder geval dat de examencommissie weinig medeleven heeft getoond." AV

'Het is namelijk best wat werk om naar de Raad van State gaan'

Hoe erg is het muizenprobleem?

Als je vorig jaar geregeld op de campus was, had je grote kans een muis voorbij te zien schieten. Er was toen een piek aan meldingen te zien, maar volgens de universiteit is de situatie nu onder controle.

DOOR NOUR KHAMIS
ILLUSTRATIE ROB BÖMER

“Ik heb regelmatig met muizen gestudeerd, rond tien uur 's avonds in het NU-gebouw. Het zijn er echt veel”, aldus een VU-student die afgelopen winter meedeed aan een *Ad Valvas*-quiz op Insta. Het muizenprobleem was volgens hem een belangrijk onderwerp bij de studentenraadsverkiezingen. De Facilitaire Campus Organisatie (FCO), verantwoordelijk voor het onderhoud van de campus, kan de overlast terugzien in de meldingen die ze binnenkregen. “We hebben in het voorjaar van 2023 wel een piek gehad”, vertelt Annette Vesters, die onder meer verantwoordelijk is voor het contract plaagdierbeheersing bij FCO. Daarmee heeft ze het niet over honderden of duizenden meldingen, maar eerder tientallen per maand. Uiteraard zal niet iedereen elke muis melden. Een online formulier om een melding te doen van ongedierte staat op de sectie voor medewerkers van de VU-site. FCO zegt dat studenten er ook gebruik van kunnen maken en kunnen bellen met de FCO Servicedesk. De pagina heeft ook een link voor mensen zonder VU-netID.

Coronaperiode

Volgens Vesters is de piek van het afgelopen jaar niet zo opmerkelijk. De jaren ervoor waren er juist erg weinig muizen te bekennen vanwege de coronapandemie. Minder mensen op de campus betekent minder muizen. Volgens de FCO-contractmanager is de situatie van nu vergelijkbaar met die van 2019, dus vóór de pandemietijd. Ook toen werd het muizenprobleem met regelmaat aangekaart. Directeur bedrijfsvoering Bart van Leijen had het in 2019 over een ‘muizenplaag’ in het W&N. In 2013 schreef een promovendus dat hij omringd werd door vijftien muizen tijdens de lunch. En een paar jaar daarvoor schreef *Het Parool* over VU-proefschriften die nauwelijks te lezen waren, omdat de muizen ze hadden aangevreten.

Pizzadozen en etensresten

De muizen zijn dus geen nieuwe ontwikkeling op de VU, maar wel voor het NU-gebouw, dat er pas sinds 2020 staat. Een jaartje na de oplevering was hoogleraar André Ran kritisch over meerdere aspecten van het gebouw, maar “dat er nog geen muizen zijn”, benoemde hij als lichtpuntje. Ook Vesters was positief: “Het NU-gebouw was een nieuw pand, dus wij dachten: dat zit wel goed.” Inmiddels zet de muizenbeheersing juist extra in op het NU-gebouw, samen met het hoofdgebouw. Vesters: “Het is waar veel bezorgservices naartoe komen in de avond. Als er tot 's avonds laat wordt gestudeerd op alle verdiepingen van een pand, probeer dan maar eens al die etensresten weg te krijgen.” Het vangen van ongedierte wordt door een viertal van extern bedrijf OBN verzorgd. Zij checken de campus elke ochtend. Tijdens een ronde langs de muizenvallen in het NU-gebouw vertelt ongediertebestrijder Dave Koning dat de schil van het NU-gebouw aanvankelijk niet zo goed dicht zat als bijvoorbeeld bij de medische faculteit of het W&N-gebouw. “We hebben in samenwerking met de VU ervoor kunnen zorgen dat de buitenkant, die schil, nu dicht zit.” Er is volgens Koning nog wel een zwaktepunt in het NU-gebouw, namelijk de systeenvloer. Muizen kunnen die holle vloer gemakkelijker in en uit dan een systeemplafond.

Geen gif

Het gebruik van muizengif is sinds 2023 grotendeels verboden, hoewel de VU er al eerder mee stopte. In een oude flyer van de universiteit werd beschreven hoe muizen binnen 24 uur stierven en uitdroogden na het innemen van gif. Maar die aanpak was volgens ongediertebestrijder Koning problematisch, onder andere omdat er ook andere dieren de dupe van het gif kunnen worden. Het vangen van de muizen, oftewel het doden, gebeurt nu enkel met klemmen. In het NU-gebouw staan er iets meer dan tien onopvallende klemdoosjes per verdieping met pindakaas als lokaas. Om te kijken of er vangst is, hoeft de bestrijding enkel met een zaklampje erop te schijnen. Er is vangst als er dan geen geel streepje te zien is. Maar tijdens zijn ronde langs de eerste paar verdiepingen van het NU-gebouw zijn er alleen maar gele streepjes te bekennen. Tijdens de pieken is dat anders, “maar het is eigenlijk nooit in dusdanige hoeveelheid geweest dat ik denk dat we ons echt zorgen moeten maken”, aldus Koning. Zodra er ergens meer activiteit is, worden de maatregelen daar opgeschaald.

Minder mensen op de campus betekent minder muizen

Massamuizenmigratie

De grootste uitdaging blijft het aanpakken van de voedselvoorziening. Hoe meer etensresten, hoe meer muizen. De verantwoording daarvoor wordt niet alleen bij de schoonmaak neergelegd, maar ook logistiek, de beveiliging en campushosts worden erbij betrokken. In onderwijsruimtes hangen bordjes met een eetverbod. Dat helpt volgens Vesters, maar het blijft lastig. Ook omdat er elk jaar weer een nieuwe lichting is die ze moeten informeren en aanspreken. In het NU-gebouw zijn het volgens Koning vooral de plekken waar studenten komen waar de muizen te vinden zijn. De overige verdiepingen vereisen minder aandacht. “Die student die hier tot tien uur 's avonds zit, die heeft een poké bowl bij zich of een pizzadoos. Die denkt: joh, het past niet in de vuilnisbak, ik laat hem hier lekker liggen. Pas de volgende ochtend om zeven uur beginnen de schoonmakers.” Het moet nog blijken of het nieuwe Onderzoeksgebouw VU de dans kan ontspringen. Ook daar is het bedrijf OBN betrokken bij de oplevering. En dat heeft een uitvoerig plan om een massamuizenmigratie tegen te gaan bij de sloop van het W&N. Daarbij houden men ook rekening met eventuele ratten die zich kunnen gaan verplaatsen. Als die zich op de campus bevinden, zitten ze volgens OBN in elk geval niet in de gebouwen. AV

Schwalbe?

Dat studentenverenigingen niet alleen maar leuk zijn, ondervindt de Coqueta doelman aan den lijve wanneer hij na een gevaarlijke redding pijnlijk op de grond belandt in een toernooi georganiseerd door voetbalvereniging Student Football League. Of misschien telt hij wel grassprietjes, om tijd te rekken. Hoe dan ook: ze maken de Red Light Rovers in met 4-2. (ES)

FOTO
PETER GERRITSEN

VU HONOURS PROGRAMME INFORMATION SESSION

For motivated and eager 1st year students

Join this session: 23 October

More info: vu.nl/honours

CHALLENGE YOUR TALENTS!

Werken bij de VU

Bijdragen aan een betere wereld, door onderscheidend onderwijs en grensverleggend onderzoek. Dat is de ambitie van de Vrije Universiteit Amsterdam. Persoonlijke vorming en maatschappelijke betrokkenheid staan hierbij centraal. Vanuit verschillende disciplines en achtergronden werken wij samen aan innovaties en nieuwe inzichten op het hele wetenschappelijke spectrum.

Aan de VU werken ruim 6.150 medewerkers en volgen ruim 31.000 studenten wetenschappelijk onderwijs. De uitstekend bereikbare VU-campus ligt in het hart van de Amsterdamse Zuidas.

Ben jij geïnteresseerd in werken bij de VU? Kijk dan op: werkenbij.vu.nl

Werk jij al bij de VU? Hou dan de interne vacatures in de gaten op: interne-vacatures.vu.nl

AD VALVAS

JOURNALISTIEK PLATFORM VAN DE VRIJE UNIVERSITEIT
WWW.ADVALVAS.VU.NL

Redactieadres

De Boelelaan 1105
BelleVue, Kamer 1H-43
1081 HV Amsterdam
redactie.advalvas@vu.nl

Hoofdredacteur

Robin Uitham

Redactie

Bryce Benda, Peter Breedveld,
Nour Khamis, Emma
Sprangers, Welmoed Visser

Eindredactie

Win Castermans, Emma
Sprangers

Secretariaat en VU-advertenties

Anna Jansen (020) 5985630
secretariaat.advalvas@vu.nl

Art-direction/vormgeving

Rob Bõmer – rbbmr.nl

Medewerkers

Yvonne Compier, Dido
Drachman, Cynthia van Elk,
Peter Gerritsen, Bas van der
Schot, Taalcentrum-VU, Peter
Valckx, Berend Vonk, Wout
van Zaale

Copyright HOP-kopij

Hoger Onderwijs Persbureau,
Amsterdam

Commerciële advertenties

Bureau Van Vliet
(023) 5714745

Druk

Senefelder Misset,
Doetinchem

ADVALVAS.VU.NL

JOURNALISTIEK PLATFORM VAN DE VRIJE UNIVERSITEIT

Nieuws, interviews, blogs en achtergrondverhalen

Elke dag actueel op advalvas.vu.nl

Niks missen? Abonneer je op onze wekelijkse Ad Valvas

Mail Update: <https://tinyurl.com/updateadvalvas>

CAMPUS

Antisemitische reacties op artikel

Het interview in de papieren *Ad Valvas* met drie Joodse studenten die een Joodse studentenvereniging willen oprichten is meermaals beklad. Verspreid over de campus liggen er exemplaren met teksten als 'Fuck Israel', 'Stop supporting genocide' en 'Fuck Zionism'. Volgens een woordvoerder van de Gaza-activisten op de campus hebben zij er niks mee te maken.

INTERNATIONALISERING

'Afschaffen Engelstalig onderwijs kost geld'

Een vermindering van het aantal internationale studenten zou de schatkist jaarlijks 272 miljoen euro kunnen opleveren, maar wanneer Nederland minder aantrekkelijk wordt voor internationale wetenschappers en er evenveel wetenschappers als studenten vertrekken, krimpt de wetenschappelijke output van Nederland met 19 procent en het bruto binnenlands product met 1,6 procent.

STUDIEFINANCIERING

Gratis studeren is niet zo gratis

Het is niet bekend welke Kamerfractie naar het afschaffen van collegegeld informeerde, maar het antwoord zegt genoeg: het zou 2,4 miljard euro kosten. Het gaat – zeker in het licht van alle bezuinigen – niet gebeuren. Maar de partijen hebben nu wel iets meer inzicht in de onderwijsbegroting.

ADVALVAS.VU.NL/EN

JOURNALISTIC PLATFORM OF VU AMSTERDAM

News, interviews, blogs, features

Daily updated on advalvas.vu.nl/en

Don't miss out! Subscribe to our weekly Ad Valvas Mail

Update: <https://tinyurl.com/updateadvalvas>

OOPS

Internationals are prone to bike accidents

According to themselves, international students are safer cyclists than Dutch students. Yet they are more than twice as accident-prone as the Dutchies, says a new study. Internationals don't always know the formal and informal road rules, and think the Dutch roads are chaotic.

PRETEND

How a pretend student came clean

It started off as a white lie to his mother about his exam going well and snowballed into pretending to follow two study programmes for six years. At the lowpoint, Job contemplated suicide, but eventually he shared the truth and wrote a book about being a pretend student.

POLITICS

Catch 22 for universities

Education Minister Eppo Bruins made an – even in his own words – painful request: universities need to reduce their workload, all the while cutting the budget they need to reduce said workload. It's still their duty, Bruins states. "I think universities should hurry up and turn words into deeds."

Plain grass is not green enough

BY NOUR KHAMIS
PHOTO PETER VALCKX

Computer Science student **Maria Stivala** has taken over the reins of the Green Office this year, even though she initially applied for a different position.

If there were no constraints, I would put solar panels everywhere

Where does your passion for sustainability come from? “I think I’m a sustainability baby because I was born on the 10th of October [Sustainability Day, Ed.] and my mom used to do sustainability projects in Costa Rica. Growing up, I loved coming to the Netherlands for the greenery and nature. It’s a passionate subject of mine and I think it’s really ingrained in me.”

How did you end up managing the Green Office? “I worked with them when I was in the student council of the Faculty of Science in 2022. I really liked the initiatives and the projects they were doing. Initially, I applied to become community officer. I had an interview with the previous Green Office team and afterwards they thought I’d be great for the manager position. I think it’s based on how much I know about VU and my experience at NGOs related to the environment and mental health.”

Were you happy with that or did they have to persuade you? “At first, I was a bit overwhelmed, but that’s because of my young age. Even though I am a bit more experienced than maybe the other students who applied, I still felt that it was a bit out of my reach. But I thought it’s better to accept instead of having this imposter syndrome, so I took the opportunity.”

What do you hope to accomplish during your year at the Green Office? “What we really want to do is increase our outreach and let students know that we exist. We have a lot of very exciting projects we are working on, but we do need help from student volunteers. With more students we can have a larger impact on making the campus greener.”

Do you have any personal favourite activities organized by the Green Office? “I really like the clothing

swap that we have at the moment, I love thrift shopping so much! And then I also love the worm hotel on the rooftop.”

The campus just underwent a major transformation, which VU refers to as making the campus greener. Is it green enough for the Green Office? “It definitely needs to be greener, especially if you look at what was planted: it’s just plain grass – the actual biodiversity is not very rich. The campus would be much nicer with more flowers. The same goes for trees, because a lot were dug up. I know they’re moving some trees from behind the W&N building here, which is very good because growing a tree takes a long time and a lot of energy and resources. If they would do something similar with the botanical garden, it would make the campus even nicer.”

If there were no financial and institutional constraints whatsoever, what would you change on campus? “I would put solar panels everywhere, especially for electricity which goes to laboratories, because they use the most energy out of all the buildings. I would also put recycling bins everywhere, like I have seen at other universities. Some even have organic bins. The worms would be happy with that for sure.”

You’re a Computer Science student. How does that fit into sustainability? “What I really like about my master’s is that I can focus on green IT. In my second year I can do a Green Lab course. Generally, throughout my bachelor’s we looked at efficiency, performance and cost, based on things like memory usage, but it wasn’t looked at from a sustainability standpoint. AI uses a lot of energy per prompt and when training each AI model. For my thesis, I observed whether AI that helps software developers with coding is more energy efficient than code solely made by software engineers. Unfortunately, the difference was not significant.”

Maria Stivala
20

2024 – now
Manager at Green Office VU

2024 – now
Executive Officer of Sustainability, CSR, and ESG at ST Hotels

2022 – 2024
Teaching Assistant at VU Amsterdam

2022 – 2023
Co-Head of Communications at the Student Council of the Faculty of Science

2021 – 2022
Activity Committee Member at study association STORM

Sustainability Day

VU Amsterdam celebrates Sustainability Day on October 10, which is also when both Stivala and the Green Office celebrate their birthday. There will be a sustainability fair from 11:00 in the main building, featuring a clothing exchange, flower bomb workshop and VR experience. The Green Office will be answering questions over tea.

AI model gives first-ever predictive advice during surgery

Surgeons at Amsterdam UMC will be the first in the world to test a predictive AI model during surgery. The model can predict which colon cancer patients are most at risk of complications.

BY **BRYCE BENDA**
PHOTO'S **CYNTHIA VAN ELK**

According to abdominal surgeon and lead researcher Freek Daams, the new method will help to prevent so-called seam leaks. “A classic complication that can occur during bowel surgery. When we remove a piece of bowel and put the two ends back together, there may be a leak at the seam. It happens to every surgeon from time to time, no matter how good they are. But for the patient, it’s a horrible complication that can even be fatal.”

Predicting the future

Despite Daams’ efforts in recent years to improve existing surgical techniques to reduce the risk of seam leaks, he also began to work on an alternative approach. “Being able to predict who this will and will not happen to is much more effective than trying to prevent it from happening. With machine learning, a subset of AI, we now have the right tool to do just that. Our computer model is able to detect patterns in a patient at a very early stage during surgery, and the surgeon can then use that information to choose the best procedure.”

For colon cancer patients, there are two options: the surgeon can either remove a portion of the bowel, which carries a risk of seam leakage, or remove the entire bowel and create a stoma: an opening in the abdomen connected to a bag that collects stool. If the model predicts that the patient has a high risk of leakage, the surgeon may opt for a stoma. “But that does come at the expense of quality of life, because a bowel stoma is quite an adjustment”, says Daams. “Still, a stoma is always better than a seam leak.”

Less drastic precautions

The interesting thing about the predictive model is that even for those patients not at risk of leakage – the vast majority – there is much to gain. Because the model is highly accurate: in more than 97 percent of cases, its predictions turn out to be correct. “That means you can spare a lot of

Patients view the AI model as any other tool at the surgeon’s disposal

Abdominal surgeon and lead researcher **Freek Daams**: ‘The risk involved is much lower than the current risk’

people the drastic precautions that we're now taking for everyone. We no longer need to construct a temporary stoma to reduce the risk of leakage, and we can discharge patients earlier."

On 10 October, the model will be used in the operating theatre for the first time. During this trial run, the research team will test the program to see if it's effective and user-friendly. "It's important that it works in real time – the model needs to be able to adjust its prediction based on data about the patient's blood pressure and blood loss during surgery", Daams explains. "The computer gets that data from the electronic patient file. The more information the model can process, the more accurate its prediction becomes. It's also vital that the computer can complete its calculations and produce a prediction within a few minutes, so that the operation is not delayed."

World's first

A computer model like the one developed by this research team, which uses data from the patient's file to generate a prediction during surgery, does not yet exist anywhere else in the world. As the model is still in the testing phase, the surgeon leading the trial operation in October will not yet take the program's predictions into account. Daams expects that the first testing phase will require about ten to fifteen operations. "Next year, we'll be studying the clinical impact of the model at hospitals across the Netherlands to collect more data on how it can actually help surgeons and patients", says Daams.

Patients are confident

PhD student Sara Ben Hmido, who is coordinating the pilot study, conducted a survey earlier this year to find out if patients would be comfortable with an AI model in the operating theatre. "The results show that they have confidence in this tool, because they find it reassuring that the model is more experienced than the surgeon. The model has been trained using data from 5,000 operations, which is far more than a surgeon could ever do." Daams adds that

patients view the AI model as any other tool at the surgeon's disposal. "Ultimately, the surgeon decides how to use this particular tool, just as with a stapler, suture or CT scan. The thinking seems to be: if the surgeon believes that using an AI model is better for me as a patient, then they should use it."

Daams explains that the computer model also provides additional information on why it makes specific predictions. This is done in such a way that the surgeon can still influence the outcome. "For example, if the model predicts that a patient is at risk of leakage because their body temperature is too low and their glucose levels are spiking, you can decide to turn on the heating and inject insulin. The surgeon has more to go on during the operation."

Ethical considerations

Using a predictive AI model in the operating theatre also raises ethical questions. Can you justify its use if the model is wrong? What happens if seam leakage occurs contrary to the program's prediction? "That's a good point", says Daams. "First of all, you need to get the patient's consent. And we're also seeing that surgeons don't want to use the AI model until they're convinced it's going to be effective in their hospital. The surgeons have to believe in this method. I also think it's important to minimise the risk of bad outcomes. So if someone does have an unexpected leak, we make sure we spot it as soon as possible, for example by monitoring the patient remotely after surgery. The risk involved is much lower than the current risk, but you still want to make the operation as safe as possible."

Finally, Daams stresses that how a surgeon responds to the model's predictions will depend on the context. "Some surgeons have a very low leakage rate, so then it makes sense to opt for a seam more often. The patient's condition also factors in: a young, healthy patient may bounce back quickly after a seam leak, whereas an 80-year-old patient in poor condition is unlikely to survive. For those patients, a stoma would be a better option. At the end of the day, decisions are made on a case-by-case basis, and a human has to make the call." **AV**

'The model uses data from 5,000 operations, which is far more than a surgeon could ever do'

PhD student **Sara Ben Hmido**: 'Patients find it reassuring that the model is more experienced than the surgeon'

Psychology lecturer **Guldan Turgut** thinks universities often lack the connection with practical work experience. ‘Shadowing someone in the field for a day provides much more information.’

‘Shadow a professional before choosing a specialization’

BY WELMOED VISSER
PHOTO YVONNE COMPIER

Many students experience stress when choosing a study direction or a Master’s programme. The information they can find online or in the study guide is too limited to give them a good idea of what it’s really like to be a clinical psychologist, a labour lawyer, or a controller.

Lecturers often can’t help either. Most are primarily researchers with little work experience outside the university. Lecturer Guldan Turgut sees this as a significant shortfall.

“Students crave examples and anecdotes from the field”, says Turgut, who, in addition to her work at VU, also works as a registered healthcare psychologist and as a freelance trainer for security guards and police officers.

Perhaps it’s because Turgut herself switched studies from Law to Psychology, or because she had to wait seven years after her Master’s in Clinical Psychology for a post-Master training spot as a therapist, or because she continues to work as a therapist and freelancer alongside her teaching role at VU, that she is particularly aware of the world outside the university where the vast majority of

students will end up after their studies. She finds the information students receive through standard channels, such as websites, study advisors, and orientation days, not sufficiently tailored to what students will do with their studies for the rest of their lives.

Real-world experiences

Turgut’s students, Liliana Tibuc and Ugne Ambrozaitytė (both third-year Psychology students), have indeed missed practical experiences in their education. They often find the material dry and academic, lacking vision in integrating practical applicability in life after school. “Education can become more engaging and relevant by incorporating real-world experiences”, Tibuc says.

“Turgut is one of the few lecturers who brings the material to life. She shares her passion for the work with us”, says Tibuc. Turgut also encourages her students to do their own research before choosing a study direction. This can be done in various ways.

When Turgut discovered that Law was not for her – “I found the long texts incredibly boring and realized that I was actually most interested in why people sometimes behave criminally” – she hesitated between Political Science

and Psychology. She attended several lectures from both studies to discover what appealed to her most. She sometimes advises her students to do the same.

Letter to the mayor

Turgut also advises students to shadow someone working in the field they are considering for a day or longer. She occasionally arranges such opportunities with fellow psychologists. While an orientation day can provide all sorts of information about the study programme itself, it gives less insight into what it’s like to work in a particular field.

As a 22-year-old, Turgut once interned for a few months with then-mayor of Amsterdam Job Cohen. She knew she wanted to enter politics one day – something she still desires but hasn’t yet decided when. “I learned so much in those few months”, she says, “and I still have contacts from that time.”

How do you arrange an internship with the mayor? Turgut says: “I simply wrote him a letter, and he said: *Come on over.*”

Starting over

Psychology student Tibuc returned to studying after years of working. She

Guldan Turgut (left) in a conversation with student Liliana Tibuc

previously studied Political Sciences and spent seventeen years in various roles in marketing & communication, project management, and human resource management. Psychology was actually her first choice, but she felt too inexperienced at the time to assist people as a therapist. Still, it kept nagging at her, and a few years ago, she decided to return to studying alongside a full-time job.

She noticed how little the university is geared towards students like her. Despite her extensive work experience, she had to start from scratch, and the university wasn’t always flexible in accommodating the combination of work and study. When facing practical hurdles, she often heard: “Why did you start this study programme in the first place?” Instead, Tibuc believes the question should be:

“How can we work together to make this work?”

Rare involvement

Experiences like these can sometimes lead students to a real low point, Turgut says, and as a lecturer, she wants to prevent that. She teaches her students to think in terms of solutions. A failed job interview? Turgut advises: “See it as training. Ask for genuine feedback on why you weren’t chosen.”

And why limit yourself to existing vacancies? When Turgut couldn’t find a training spot as a healthcare psychologist after her studies, she started her own business. She still trains police officers and security guards in recognizing body language to prevent potential escalations or at least be prepared. She got the idea from

‘Students crave examples and anecdotes from the field’

a professor who, when she had to code emotions for her Master’s, said: “You’re really good at this.”

That was exactly the push she needed, and now Turgut tries to give her students similar encouragement. Ambrozaitytė says that Turgut played a role in her continuing to study. “In the first years, I didn’t get good grades. I started doubting if I was suitable for this field. But then I talked to Turgut, and she was the first lecturer to see me as a person. She said: You are actually well-suited to be a psychologist because you are a good listener.”

Take initiative, be creative, and look beyond the obvious. That’s essentially what Turgut’s advice boils down to. It may not sound groundbreaking, but her practical involvement is rare at the university, her students have noticed.

AV

VUVERENIGING

Voor vrienden van de VU

De oprichters van de VUvereniging wilden in 1879 een andere universiteit in Nederland. Los van de overheid, voor eigen keuzes met een eigen kompas. Een universiteit die staat voor rechtvaardigheid, medemenselijkheid en verantwoordelijkheid voor elkaar en voor de wereld. Zo ontstond de bijzondere universiteit waar iedereen welkom is: de Vrije Universiteit.

De VUvereniging subsidieert jaarlijks met 1 miljoen euro bijzondere projecten en activiteiten op het snijvlak van onderzoek, onderwijs, zorg en maatschappij. Daarnaast organiseren we verrassende en inspirerende evenementen.

De VUvereniging is een maatschappelijk netwerk voor vrienden van de VU.

Lid van de VUvereniging ben je al voor €10 per jaar.

Je bent van harte welkom.

www.vuvereniging.nl

Lid worden kan hier

UNIVERSITY STUDENT COUNCIL

usr@vu.nl | [instagram@vu_usr](https://www.instagram.com/vu_usr) | HG StudentenDOK, room OD-12

The university student council is the representative participation council of and for students of VU Amsterdam. The council concerns itself mainly with the quality and accessibility of education at VU Amsterdam and with the student policy of this university. The council consults with the executive board periodically.

I don't live at VU

"You live at VU, eh?" It's a little joke I keep hearing. Wild, right? I do have my own home, my own bed, and a life outside of VU. Yet, over the past two years, I've found myself practically living on campus—attending meetings, managing different events and initiatives, usually eating all three meals here, and then reminding myself that I still need to study! Last year, I was involved in almost everything (four different boards!), trying to be everywhere at once. When I decided to run for the University Student Council (USC), people often asked, *Why this now?* I would say, *To represent the students*, but deep down, I kept wondering what truly motivated me to take on such a big responsibility. This year, while organizing the VU Bachelor Introduction Days, I found myself reflecting on my own intro period. As a first-year, VU felt like an intimidating place. You try to appear confident, and ready for whatever comes, but the big buildings, massive lectures and mounting expectations and obligations can quickly feel overwhelming. Coming from a Croatian town of around 35,000 people—the size of VU's collective body—it really felt like stepping into an entirely new world. Now, as I enter my third year and my USC

year, every corner of this university is starting to feel familiar. I realize it's this sense of familiarity that makes it feel like home. You meet so many people, each with their own dreams, stories, and personalities. Your perspective broadens. As you spend more time here, you also begin to notice some small things—the revolving doors that start going and then suddenly stop, making you bump

Our goal is to make this place feel like home for everyone

against the glass, or biking to the Emergohal in June, sweating and wondering why it's in the middle of nowhere. And you start to wonder, *Why is that?* and *How can you improve it?* Then there are the bigger things—historic budget cuts, student rights, international relations, and the maze of endless policies and regulations. Again, you find yourself asking, *Why is that?* You feel compelled to act, as you sense possibilities for change in this place that has become a second home. So no, I don't actually live at VU. I have my own apartment and my own life. But I feel at home here. This year, in the USC, our goal is to make this place feel like home for everyone, so others can also call it their 'home away from home'. Because a home isn't just walls and a roof—it's a place where you feel welcome, understood, valued, and motivated.

Marko Daraboš
Vice chair
usr.marko.darabos@vu.nl

What's going on

A selection of the topics that the USC is currently considering or negotiating.

- Preventing future budget cuts from affecting student life and education quality
- Making sure the merger of three faculties addresses student concerns
- Starting to develop and launch initiatives that will become visible throughout the year

Samen sterk

Het nieuwe collegejaar is weer begonnen. Ook voor de vertegenwoordigers van de VU-medewerkers in de Ondernemingsraad. Wat staat er op het programma? De twee grote thema's die spelen zijn natuurlijk de op stapel staande bezuinigingen en de beoogde fusie tussen de Faculteiten FSW, FGW en FRT. Daarnaast spelen zaken als sociale veiligheid en de manier waarop de VU invulling geeft aan de functie van Ombudsman. Maar ook de aanwezigheid van voldoende kolfruimtes en de vormgeving van een verantwoord alcoholbeleid houden ons bezig.

Om jullie van wat meer achtergrondinformatie te voorzien, deel ik ook wat ontwikkelingen en zaken die we in gang zetten om het komende 'slechte weer' met elkaar zo goed mogelijk het hoofd te bieden.

Kijkje in de keuken

Hoe zijn wij georganiseerd. Het College van Bestuur (CvB) beschikt over een groot aantal beleidsmedewerkers voor ondersteuning en heeft ook een ambtelijk secretaris voor de medezeggenschap in dienst. Ook de OR wordt ondersteund. Klaske van den Berg staat als ambtelijk secretaris de raadsleden van de OR bij als het om vragen over indienen van voorstellen gaat en is verder als adviseur nauw betrokken bij het dagelijks bestuur (DB) van de Ondernemingsraad dat bestaat uit Inge Westerkamp, Trudie van Kampen en ondergetekende Marius Rietdijk. Het Dagelijks Bestuur vergadert op maandagochtend en bereidt dan onder andere de vergaderingen op woensdagmiddag voor plaatsvinden met de gehele OR (bestaande uit 25 mensen).

OR vergaderingen zijn er in drie verschillende vormen:

1. Opnieuvormende vergaderingen
2. Besluitvormende vergaderingen, publiekelijk toegankelijk. In deze vergaderingen worden o.a. dossiers besproken en voorbereid voor
3. Overlegvergaderingen met het College van bestuur.

Wie zitten in de OR?

In de OR zitten gekozen vertegenwoordigers van de medewerkers van de VU, zowel wetenschappers en docenten als ondersteunend personeel. De VU heeft 9 faculteiten en 9 diensten. De OR oefent medezeggenschap uit op strategisch VU-breed niveau. Daarnaast zijn er Onderdeel Commissies (ODC's). Zij vertegenwoordigen de medewerkers op het niveau van de onderdelen (de 18 faculteiten en diensten). De ODC's spelen de komende tijd een extra belangrijke rol omdat er per eenheid bezuinigingsvoorstellen worden gedaan. Het is belangrijk dat de ODC's hierover goed geïnformeerd worden en kunnen meedenken, meepraten en mee beslissen.

Overleg ODC's met OR

De band tussen de meestal zelfstandig opererende ODC's en de OR is voor de zomervakantie flink aangehaald. We hebben samen een trainingsdag gehad, waar we leerden hoe we zo constructief mogelijk kunnen overleggen met het CvB, en onze gezamenlijke prioriteiten vaststelden. Van directeur Financiën Pieter Jellema kregen we een helder overzicht over hoe de VU er financieel voor staat. In de komende tijd streven we als OR nauwe samenwerking na met de ODC's om tot optimale besluitvorming te komen.

Het is duidelijk dat we elkaars steun hard nodig hebben nu we waarschijnlijk vele magere jaren voor de boeg hebben.

De Ondernemingsraad heeft alle ogen en oren van de VU nodig

Waarbij ook scenario's en scenarioplanning belangrijk zijn. Wat te doen als er mist optreedt? Het CvB, de OR en de GV zijn het erover eens dat ook scenarioplanning in de huidige onzekere tijden van groot belang is om zo goed mogelijk voorbereid te zijn op de toekomst. Want hoewel wij de toekomst niet kunnen voorspellen, kunnen we ons wel voorstellingen maken en scenario's schrijven, van hoe de toekomst er uit kan zien. Daarbij hebben we alle ogen en oren van de VU-medewerkers en studenten nodig.

Laat ons alsjeblift weten wat er bij jullie speelt!

Bestuurlijke samenwerking tussen medewerkers en studenten

Natuurlijk hebben we als Ondernemingsraad ook een goede samenwerking met de VU-brede studentenvertegenwoordiging nodig. De VU is zo georganiseerd dat de OR en het CvB ook regelmatig met de Universitaire Studenteraad (USR) overleggen. Wekelijks heeft het Dagelijks Bestuur van de OR overleg met de voorzitter en vicevoorzitter van de USR. Samen bereiden zij de gezamenlijke vergaderingen (GV) voor van de OR en USR. En die GV vergadering kent ook weer een Overlegvergadering met het CvB. Volg je het nog? Astrid de Bruin is de Ambtelijk secretaris van de USR.

Kwaliteit van de besluitvorming staat voorop

We zijn in Nederland met ons poldermodel goed in vergaderen en daar ben ik blij mee. De uiteindelijke besluiten zijn daardoor meestal beter dan wanneer alleen de 'bazen' van de organisatie het voor het zeggen hebben. Dat leer ik ook in de organisatiekunde, mijn vakgebied. Het blijkt dat het betrekken van de medewerkers (en studenten) bij strategische beslissingen van cruciaal belang is voor het draagvlak en kwaliteit van de besluitvorming. In tijden van crisis, dat blijkt ook uit sociaalpsychologisch onderzoek, hebben mensen voorkeur voor een snellere besluitvorming, wat ook logisch is. Voor de OR staat echter de kwaliteit van het besluit altijd voorop.

Op de hoogte zijn van ontwikkelingen op eenheidsniveau

Op de hoogte blijven we uiteraard via de ODC's, en via het CvB, waarmee we afspraken maken over de manier waarop we met elkaar omgaan. De OR wordt ook regelmatig getraind op eigen functioneren en omgangsvormen.

Schroom niet om, al dan niet anoniem, contact te zoeken met je eigen ODC of direct met de OR (or@vu.nl) om je zorgen te delen of je creatieve ideeën met ons te delen. We hebben elkaar nodig. En kom eens langs in een openbare vergadering van de OR of de GV, fysiek of digitaal. De agenda's van de diverse overleggen zijn te vinden op Ondernemingsraad - Vrije Universiteit Amsterdam (vu.nl). Van daaruit kun je ook direct contact met ons of met je ODC opnemen.

Een fijn en vruchtbaar nieuw collegejaar gewenst!

Dr. Marius Rietdijk
Voorzitter Ondernemingsraad

Colofon

Commissie Communicatie OR: Marius Rietdijk, Aalt Smienk, Marlies de Vries
Beeld: Marieke Wijntjes
Vormgeving: VU Designstudio

facebook.com/ondernemingsraad.vu

Waanzin voor twee

Rialto VU

Nieuwe Universiteitsgebouw
De Boelelaan 1111

Joker: Folie à Deux

Draait vanaf donderdag 3 oktober

Check de agenda en speeltijden op rialtofilm.nl

Er werd reikhalzend uitgekeken naar het vervolg op een van de succesvolste films van 2019: het met twee Oscars bekroonde *Joker* van de Amerikaanse regisseur Todd Phillips. Tijdens het afgelopen filmfestival van Venetië was het dan eindelijk zo ver: het vervolg, *Joker: Folie à Deux*, beleefde daar zijn première, waar de film werd ontvangen met een staande ovatie van dik elf minuten. Joaquin Phoenix kruipt weer in de huid van Arthur Fleck/Joker - aan Lady Gaga om gestalte te geven aan zijn geliefde: Lee/Harley Quinn. De twee ontmoeten elkaar in een psychiatrisch ziekenhuis en raken verliefd op elkaars donkerste kanten. Het gevolg: waanzin voor twee.

Pieter Greup, online marketing

RIALTO
VU

Sporten op de campus

Je hebt je eerste stappen op de campus gezet, maar ben je ook al in een van onze sportcentra geweest? Sportcentrum VU biedt namelijk op twee locaties diverse sporten aan: op Uilenstede en op de VU-campus. Die laatste is natuurlijk wel zo handig, als je net uit college komt en nog even aan je fitheid wilt werken. Je vindt de fitnesslocatie aan de De Boelelaan op de begane grond in het 'rode' gebouw, tussen het hoofdgebouw en het Nieuwe Universiteitsgebouw (NU-gebouw) in. Kijk eens naar ons aanbod op sportcentrumvu.nl/lesrooster. Er zit vast iets bij wat jou in beweging brengt.

Ruben Langenhuizen, communicatie & marketing

Sportcentrum | VU

Sportcentrum VU

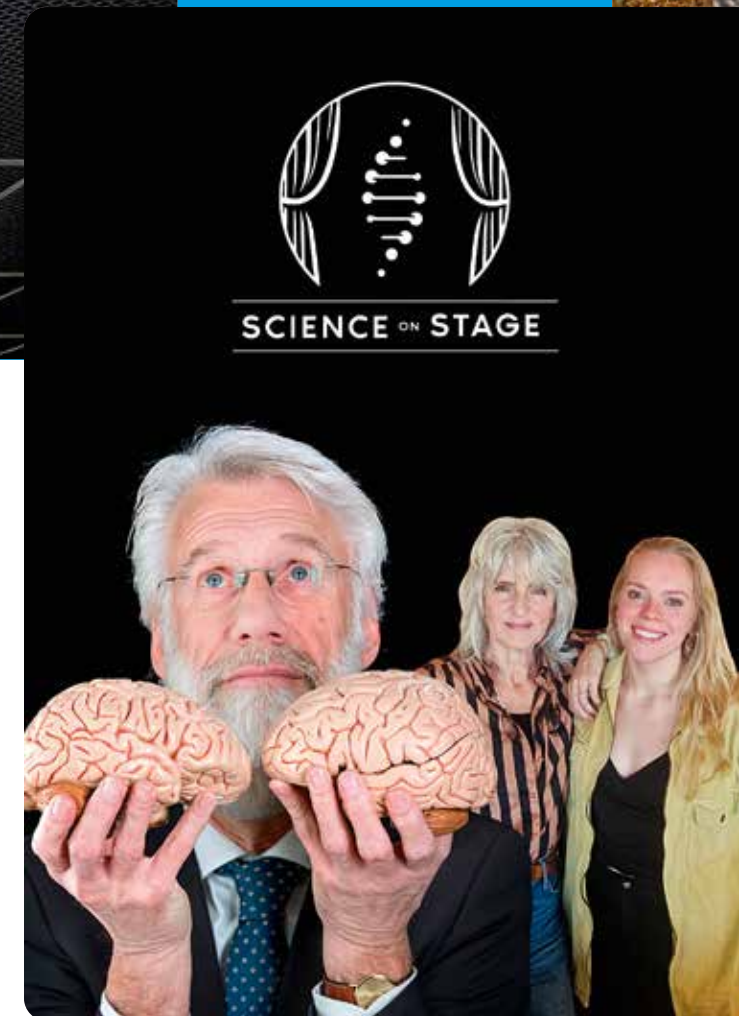
VU campus (OZW-gebouw)
Boelelaan 1109
020-5983656

maandag-vrijdag:
12-20 uur
zaterdag en
zondag: gesloten

Uilenstede
Uilenstede 100
020-5985090

maandag-vrijdag:
08-23 uur
zaterdag en
zondag: 10-18 uur
sportcentrumvu.nl

Sportcentrum VU

Kunst voor je brein

VU Griffioen

Nieuwe Universiteitsgebouw
De Boelelaan 1111

Science on Stage Mentaal Meesterwerk

Erik Scherder, Leoni Jansen en Charlotte van Nee

Dinsdag
12 november
Aanvang: 20 uur
Toegang: 12 euro voor studenten, 5 euro voor VU-medewerkers (medewerkers-voorstelling)
griffioen.vu.nl

De impact van kunst op de geestelijke gezondheid; daar gaat deze editie van Science on Stage over. VU-neuropsycholoog Erik Scherder, Leoni Jansen en Charlotte van Nee modereren en presenteren deze vierde editie van Science on Stage. Samen met deskundigen nemen we je mee naar de fascinerende wereld van kunst en ons brein. Want hoe komt het dat dementerende ouderen gaan stralen bij het horen van muziek van vroeger? Hoe kun je bepaalde theatertechnieken inzetten bij traumaverwerking? En bestaat er nou echt een verband tussen creativiteit en een langer leven? Science on Stage is de reeks theatercolleges van VU Griffioen met elke editie een ander wetenschappelijk thema: van voeding tot kunst en AI, en alles daartussen.

Femke Idzes, cultuurmarketeer

VU | GRIFFIOEN

Elke hap verrast opnieuw

SFEER Gemoedelijk, ook door de kleinschalige en knusse setting van deze bistro, met zijn vintage-interieur en kleden op de vloer. De open keuken aan de achterkant en het centrale barretje dragen bij aan de aangename ambiance. **ETEN** Wij kiezen het menu *A Bit of This & A Bit of That*. We worden verrast door onder meer een heerlijke mini-shakshuka, warme pitabroodjes, labneh (yoghurt), falafel, aubergine met tahin en natuurlijk de onmisbare hummus. Elke hap verrast opnieuw. **BEDIENING** Informeel en persoonlijk, vriendelijk en snel. Als we naar een ons onbekend ingrediënt vragen, krijgen we dit op een apart schaalje om nogmaals te proeven. **TIP** Probeer het *A Bit of This & A Bit of That*-menu. Neem als toetje de Halva Parfait. Er zijn ook filialen in Oost en de Jordaan. **AANRADER** Zeker, de aangename sfeer, attente bediening en het smakelijke eten maken dit een geschikte plek om gezellig bij te praten met een vriend of vriendin. **PRIJS** De prijs-kwaliteitverhouding is uitstekend. De porties zijn royaal, dus je gaat met een voldaan gevoel naar huis.

Kimberly Colijn, masterstudent Business Administration

d&a Hummus Bistro

Maasstraat 72
1078 HL
Amsterdam
dna-hummusbistro.com/

Wil je ook GRATIS ETEN, in ruil voor een restaurant-recensie? Mail naar redactie.advalvas@vu.nl.

Laffe poster

soms gevochten worden, tegen onvrije krachten. Wie dat verhindert, speelt de tegenstander in de kaart. Meer dan tachtig jaar geleden zei George Orwell het al: *pacifisme is objectief pro-fascistisch.*”

Het zijn de kleine zaken in het leven die ons het meest dwarszitten. Niet de opwarming van de aarde, maar een ongelegen herfstbui maakt ons zierend.

Niet zijn curieuze beleid, maar zijn wallen vinden we onuitstaanbaar. Niet de bloederige oorlogen wereldwijd, maar de posters met een zwart-witte vredesduif en *peace now* erop storen mij mateloos.

Als we het zoveelste exemplaar voorbijfietsen beland ik, al trappend, in een hijgerig betoog. “Pleiten voor vrede is nietszeggend of fascistisch, één van de twee. Wie verkondigt dat in de ideale wereld geen oorlog bestaat, had net zo goed zijn mond kunnen houden. Is er iemand die droomt van bommen en granaten? Als je je uitspreekt, voeg dan ook iets toe aan het debat. Kies een kant, beken kleur.”

“Nog erger is de gene die pleit voor vrede als principieel kader, als de lijntjes waarbuiten een verlicht land als het onze niet mag kleuren. Paradoxaal genoeg moet er voor vrede

Mijn vriendin achterop voorkomt dat de door mij uitgesproken woorden als rook uit een stoomlocomotief verwasemen in de Utrechtse avondlucht. Ze ziet het anders. “Orwell was niet alleen een fel tegenstander van het pacifisme. Ook het nationalisme werd door hem verafschuwd. Want als je eenmaal een kant hebt gekozen, ligt het risico op de loer dat je partijdig wordt. Kleur bekennen maakt je gekleurd.” Ze gaat verder. “Zo verandert de tegenpartij in een zondebok die je op

den duur zelfs de schuld geeft van dat ene Lego-steentje waar je 's nachts in gaat staan. Tegelijkertijd worden tirannieke afslachtingen en oorlogsmisdaden aan de eigen zijde opportunistisch weggewuifd en doodgezwegen.”

Daar heb ik even niet van terug. De stilte wordt doorbroken door kletterend metaal, dat uit de roestige versnellingsbak komt zodra we een straat met ongelijke klinkers in rijden. Zijn we in staat partij te kiezen zonder zo partijdig te worden dat we de eigen schaduwkanten bagatelliseren? Of ontslaan gruwelpraktijken aan weerszijden van een conflict en de daarmee samenhangende complexiteit ons van de plicht om stelling te nemen? En is oproepen tot een staakt-het-vuren dan een krachtig dictaat of een moreel zwaktebod?

We komen er niet uit. Een kwartiertje op een tweewieler in hartje Utrecht blijkt niet toereikend om tot een eensgezinde conclusie te komen. Net als 400 woorden in een column daar niet in slagen overigens. Of twee op een kleurloze poster.

Wout van Zaale
tweedejaars media
& journalistiek

Dido Drachman
illustrator
en striptekenaar

FOTO'S Yvonne Complier